

ע"פ 8729/20 - יוסף כהן נגד מדינת ישראל, שמעון מיכלי, אוהד מיכלי, עודד מיכלי, מיכל מיכלי

בית המשפט העליון

ע"פ 8729/20 - א'

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המערער: יוסף כהן

נגד

המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. שמעון מיכלי
3. אוהד מיכלי
4. עודד מיכלי
5. מיכל מיכלי

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 9.11.2020 בת"פ 26271-07-16 שניתן על ידי כבוד השופטת מ' ברנט

בשם המערער: עו"ד תהילה בינו; עו"ד אופיר סטרשנוב
בשם המשיבים: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בת"פ 26271-07-16 מיום 9.11.2020, שניתן על ידי כב' השופטת מיכל ברנט.

1. המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ג) לפקודת

עמוד 1

התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה); שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); והשמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק. המבקש נסע בכביש 6 ופגע בעוצמה בהילה מיכלי נחמן ז"ל (להלן: המנוחה), אשר ניסתה לסייע לאימה לצאת מרכבה שעמד בשולי הכביש, באופן שהעיף אותה על הכביש כך שנהרגה במקום. המבקש עצר במקום והמתין להגעת כוחות ההצלה והמשטרה, אולם עזב כאשר המשטרה החלה בגביית עדויות. המבקש ניקה את רכבו מממצאי הדם ונסע לתחנת המשטרה, שם דיווח כי נפגע בתאונה על ידי רכב אחר והגיע ישירות מהאירוע כדי לדווח על כך.

2. ביום 9.11.2020, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש עונש של 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו; מאסר מותנה; תשלום פיצויים למשפחת המנוחה בסך 30,000 ש"ח לבעלה ו-25,000 ש"ח לכל אחד מילדיה; ופסילת רישיון נהיגה למשך 7 שנים. נקבע כי על המבקש להתייצב לריצוי מאסרו ביום 24.12.2020, וכי עד ליום זה עליו לשלם את הפיצויים במלואם; וכי פסילת הרישיון תכנס לתוקפה ביום מתן גזר הדין.

3. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין ועל חומרת העונש וביקש לעכב את ביצוע גזר הדין (הן המאסר בפועל, הן תשלום הפיצויים והן הפסילה). לטענת המבקש, עניינו מהווה עניין תקדימי חריג משהורשע בעבירת הפקרה לאחר פגיעה, למרות שבית המשפט קמא קבע כי התאונה הייתה בלתי נמנעת, המבקש לא היה מודע לכך שפגע באדם, המתין במקום התאונה ועזב רק לאחר הגעת כוחות ההצלה; חובת הדיווח לשוטרים על מעורבותו בתאונה אינה מנויה בחוק, אלא נקבעה בע"פ 9628/09 שרעבי נ' מדינת ישראל (1.3.2012) (להלן: הלכת שרעבי); הלכת שרעבי אינה מתאימה לנסיבות המקרה דנן ומדובר בחקיקה שיפוטית שיש להורות על ביטולה; תקנה 144(א)(3) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, מקימה עבירה מסוג עוון ואין להפוך התנהגות זו לעבירת פשע באמצעות חקיקה שיפוטית; בהעדר מודעות, טעה בית המשפט קמא משהרשיע המבקש בעבירה לפי סעיף 64א(ג) לפקודה. לפיכך, סבור המבקש כי סיכויי הערעור גבוהים.

אשר לעונש, המבקש טוען כי אין יחס הולם בין חומרת המעשה לעונש; כי לא היה מקום להטיל פיצוי מקום בו מעשיו לא גרמו לסבל או לנזק במובנם המשפטי; כי הפיצוי הוטל באופן שרירותי; וכי לא היה מקום לפסילה ארוכה, משנהיגתו לא מסכנת את הציבור. לבסוף, המבקש סבור כי בתחילת ריצוי עונש המאסר יהיה כדי לאיין את מטרת הערעור וכי יש לעכב את תשלום הפיצוי כדי למנוע צורך בהשבתו.

4. המשיבה מסכימה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר, אך מתנגדת לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים והפסילה, ומסרה את התנגדות משפחת המנוחה לעיכוב תשלום הפיצויים. לטענת המשיבה, המבקש לא טען כי יש לו קושי לשלם את סכום הפיצוי שהוטל עליו, או כי אם יזכה בערעור לא יהיה באפשרותו לגבות את הכספים בחזרה; וסיכויי הערעור אינם גבוהים משבמקרה דומה נקבעו פיצויים בסכומים דומים. אשר לפסילת רישיון הנהיגה, המשיבה מציינת כי הפסילה נכנסה לתוקף עם מתן גזר הדין וטוענת כי מקרה זה אינו נמנה על מקרי הקיצון בהם בקשה לעיכוב ביצוע או להפסקת ביצוע עונש פסילה תתקבל.

דין והכרעה

5. נוכח הסכמת המשיבה, אני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש, עד להכרעה בערעור.

6. עם זאת, לאחר עיון בבקשה, בנימוקי הערעור ובתגובת המשיבה, החלטתי לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים ופסילת רישיון הנהיגה.

הלכה היא כי נאשם שהורשע, יחל לרצות את עונשו עם מתן גזר הדין, אלא בנסיבות חריגות (ע"פ 774/17 ח'טאב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (31.1.2017) (להלן: עניין ח'טאב)), ואכן בענייננו, המבקש החל בריצוי עונש הפסילה עם מתן גזר הדין. כידוע, בית המשפט יעתר לבקשה להפסקת ביצוע עונש פסילת רישיון, רק במקרים חריגים ביותר, משעונש פסילת רישיון נהיגה לא פוגע בחירות כפי שפוגע עונש מאסר, ולאור האינטרס הציבורי בביצוע מיידי של עונש הפסילה (ע"פ 7940/20 מטרנ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.11.2020)).

בענייננו, ומבלי לטעת מסמרות, סיכויי הערעור אינם מן המשופרים. ראשית, המבקש טוען נגד קביעות עובדה של הערכאה הדיונית, קביעות אשר ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהן. שנית, מאחר שעונש הפסילה ארוך, אם בית המשפט ימצא להתערב בערעור בעונש הפסילה שהוטל על המבקש, הפחתה תוכל להיעשות מיתרת עונשו (עניין ח'טאב, פסקה 7 וההפניות שם). יתרה מזאת, העונש שנקבע אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 748/15 מגורנ' מדינת ישראל (4.5.2015)), והמבקש לא הצביע על נסיבות הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)).

7. אשר לבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים למשפחת המנוחה, דין בקשה זו להידחות. הלכה היא כי לשם עיכוב ביצוע של רכיב פיצוי, על המבקש להראות כי ככל שערעורו יתקבל, לא יוכל לגבות בחזרה את כספו, או להצביע על קיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות עיכוב ביצוע (ע"פ 634/19 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (28.1.2019)). במקרה דנן, המבקש לא טען, וממילא לא הציג תשתית עובדתית, כי ככל שיתקבל ערעורו, יתקשה לגבות את כספו בחזרה ממשפחת המנוחה או כי מתקיימות בעניינו נסיבות מיוחדות.

8. סוף דבר, רכיב עונש המאסר בפועל יעוכב עד להכרעה בערעור. הבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים ופסילת רישיון הנהיגה, נדחית.

ניתנה היום, ו' בטבת התשפ"א (21.12.2020).

ש ו פ ט